

eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ikke har pligt til at udbetale erstatning eller godtgørelse til tilskadekomne eller efterladte, før Den Sociale Ankestyrelse har truffet afgørelse. Der ændres ikke ved disse regler.

Ankefristen er 4 uger. Det indebærer, at arbejdsgiveren, forsikringselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring inden for denne frist skal afklare, om afgørelsen eller dele heraf skal indbringes for Den Sociale Ankestyrelse.

Der rejser sig et særligt problem, hvis arbejdsgiveren – uden at underrette forsikringselskabet – anker Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, for så vidt angår anerkendelsen, og forsikringselskabet udbetaler godtgørelse og erstatning. Den godtgørelse og erstatning, der er udbetalt til tilskadekomne eller efterladte, kan ikke kræves betalt tilbage, hvis Den Sociale Ankestyrelse træffer afgørelse om, at sagen ikke kan anerkendes. Arbejdsgiveren bør derfor som hidtil underrette sit forsikringselskab ved udnyttelse af retten til at anke.

Det foreslås, at der fortsat skal være **frister for afgørelse** om afvisning som arbejdsskade og for den samlede sagsbehandlingstid, indtil der træffes afgørelse om erstatning.

Det foreslås, at den nuværende frist på 3 måneder for sager, der behandles efter reglerne om ulykker, bevares. Samtidig foreslås fristen for sager, der behandles efter reglerne om erhvervssygdomme på fortegnelsen, nedsat fra 9 til 6 måneder. Fristen for den samlede afgørelse i sagen foreslås nedsat fra 2 år til 1 år, dog med undtagelse af sager, der skal forelægges for Erhvervssygdomsudvalget.

Idet den selvstændige afgørelse om anerkendelse bortfalder, vil Arbejdsskadestyrelsen løbende sende kopi af alle udgående breve til tilskadekomne eller de efterladte. Herved sikres, at tilskadekomne løbende er orienteret om sagens aktuelle status.

I nogle sager vil det ikke være muligt at tage stilling til anerkendelsesspørgsmålet inden for de nævnte frister. Er det tilfældet, underretter Arbejdsskadestyrelsen sagens parter om, at det ikke er muligt at træffe afgørelse inden for fristerne. Har Arbejdsskadestyrelsen ikke, inden for 3 måneder, truffet afgørelse om for eksempel, at en anmeldt ulykke er afvist, indebærer det imidlertid ikke, at sagen er anerkendt.

3.8. Afskaffelse af afløsningsbeløbet

Som nævnt i afsnit 1 har arbejdsskadeudvalget fra 2002 (betænkning 1418/2002) overvejet en række muligheder for finansiering af meromkostninger ved

et udvidet ulykkesbegreb. Der blev ikke opnået enighed i udvalget om at anbefale en finansieringsløsning, men der var i udvalget stor interesse for at afskaffe det såkaldte »afløsningsbeløb«, der kommer til udbetaling som et skattefrit engangsbeløb ved overgang til folkepension.

Afløsningsbeløbet blev indført i 1978 for at lempe overgangen til folkepension. Tilbagetrækningsalderen var dengang forudsætningsvis 67 år efter daværende lov om folkepension. Dette blev lagt til grund ved beslutningen om at lade erstatningerne ophøre ved det fyldte 67. år. Tilbagetrækningsalderen er nu lavere. I forbindelse med ændringen af lov om social pension i 1999 er det anført, at den faktiske tilbagetrækningsalder på dette tidspunkt var 60 til 61 år.

I dag har det helt overvejende flertal af arbejdstagere trukket sig tilbage inden det fyldte 65. år, hvorfor der generelt ikke vil være et tab af erhvervsindkomst for de år, der ligger herefter, og følgelig heller ingen grund til at kompensere for tab af erhvervssevne.

Samtidig er mulighederne for at opnå efterløn, førtidspension, boligstøtte og en række tillægssydelse forbedret siden 1978.

Hertil kommer, at Arbejdsskadestyrelsen og Den Sociale Ankestyrelse ved opgørelsen af den årløn, der lægges til grund ved beregning af erstatning for tab af erhvervssevne og erstatning for tab af forsørger, medtager pensionsbidrag (både arbejdsgivers og arbejdstagers bidrag). Overgang fra lønindkomst til arbejdsskadeerstatning indebærer dermed ingen væsentlig forandring af mulighederne for at indgå i pensionsordninger.

Forudsætningerne for fortsat at udbetale afløsningsbeløbet er således afgørende ændret siden 1978, idet der i praksis gives erstatning for et ikke-eksisterende økonomisk tab.

Det foreslås derfor at afskaffe det eksisterende afløsningsbeløb.

Det indebærer en række andre ændringer af loven med hensyn til adgangen til at give erstatning til personer, der har opnået ret til folkepension på skadetidspunktet, og for reglerne om omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb.

Der foreslås derfor følgende ændringer for løbende erstatning, for erstatning til personer, der har opnået ret til folkepension, og for adgangen til at omsætte en løbende erstatning til kapitalbeløb.

Løbende erstatning til personer, der er under 63 år på skadetidspunktet, tilkendes og udbetales i lighed med gældende regler, indtil tilskadekomne opnår ret til folkepension.